

# ŽIVOTOPIS KARLA KOMERSE

Karel Komers se narodil 22. dubna 1938 v Karlových Varech do česko-židovské rodiny. Kvůli Mnichovské dohodě museli zanedlouho odcestovat do Prahy, aby se zachránili před nebezpečím, které by jim v pohraničí přinesl jejich původ. V roce 1943 je však neštěstí dostihlo i v Praze, když byl Karlův otec odveden do pracovního tábora v Benešově. Rok poté onemocněla Karlova matka a na následky choroby, kvůli nedostupnosti léků a nedostatečné péči německých lékařů, zemřela. Jeho sestru si přisvojili příbuzní, ale sám Karel skončil v sirotčinci, kde strávil asi rok svého dětství.

Na konci války 1945 přišel pěšky jeho otec z Benešova a s Karlem a jeho sestrou se vrátili zpět do Karlových Varů. Pohraniční oblast byla vysídlena, Němečtí obyvatelé odsunuti za hranice, a tak byla možnost výběru jakéhokoli domu nebo snad přepychové vily pro nový začátek do života. Rodina se však přestěhovala do obyčejného bytu, kvůli výhodné poloze pro otcův podnik. Otec opět zprovoznil krejčovskou dílnu v podkroví a znovu se oženil, ale nevlastní matka neměla jeho děti příliš v lásce a Karel na ni nerad vzpomíná.

Po převratu 1948 byl Karel nucen vstoupit do Pionýrské organizace Socialistického svazu mládeže, ve které však vydržel pouze jeden rok. Krejčovskou dílnu, která byla vlastnictvím Komersů, zabavil stát a Karlův otec spočinul proti nařčení za vykořisťování tří dělníků, které zaměstnával.

Malý Karel, doprovázen smrtí nelehkých událostí, stihl vystřídat po návratu do Karlových Varů celkem pět škol při průběhu získávání základního vzdělání. Zde se také poprvé setkal s cenzurou učebnic a přepisováním dějin. Učebnice dějepisu, kde se udávaly jména významných osobností a průběhy historického dění, byly v některých částech zaškrtnuty černou tuší, a tak se vydával do zdejší městské knihovny, kde si ve volných chvílích pročítal knihy plné informací, kterých se mu ve škole nedostávalo.

V roce 1953, kdy Karel dovršil patnácti let, vyvstala otázka, jaká škola se stane jeho cestou k vysněnému zaměstnání. Však hned po prvním měsíci studia zvolené školy se musel potýkat s dalším problémem, kterým se stala nepodpora ze strany rodičů. Jednoho dne, kdy se vracel domů ze školy, která mohla být jeho budoucností, se Karel dověděl, že rodiče si dále nemohou dovolit pokrývat finanční stránku studia a nevidí žádný důvod, proč by se vůbec měli snažit svého syna podporovat. Karel kontaktoval přítele a snažil si najít vzdělání jinde. Záchranou se stalo Odborné učiliště státních pracovních záloh, kam chodil až do roku 1955.

V devatenácti letech byl, jako každý mladý muž jeho věku, odvelen na povinnou vojenskou službu na dva roky. Podařilo se mu dostat do skupiny pohraničníků, která měla za úkol bourat domy a vesnice na Šumavě, v pohraničním pásmu, které zbyly po Německých obyvatelích.

Po vojně začal Karel Komers pracovat v chemických závodech v oddělení, kterému se jinak přezdívalo „zašivárna pro politicky nespolehlivé pracovníky“. Firma musela mít z určitých zákonů výzkumné středisko, které bylo ideálním místem pro protistátní živly, kteří nechtěli padnout do oka režimu.

Při studiu na Vysoké škole chemicko-technologické, v letech 1965-1967, se setkal s dalším odporem pedagogických složek, když asistent, který měl na starosti závěrečné zkoušky ročníků, neuznal odpovědi, vycházející z úst studenta se třináctiletou praxí ve výzkumu. Karel Komers se tak setkal s představitelem stranické skupiny, co měl za úkol zlikvidovat nepohodlné studenty.

Když se v roce 1967 Karel poprvé oženil a narodila se mu dcera, bylo načase, aby si nová rodina našla bydlení. Povoláním Karla se tak stala práce technologa na vodárně v Karlových Varech, kde byl v rámci práce k dostání i třípokojový byt. Práce mu přetrvala, i když první manželství se už rozpadlo. Tři roky po rozvodu se znovu oženil. Ovšem ani tento svazek nepřestál veškeré útrapy. Nová manželka onemocněla a v roce 2007 zemřela na rakovinu.

Karel Komers se však dále raduje ze života. Hlavu nosí vzpřímenou, našel si koníček v podobě sportů a žije aktivní život plný cyklistiky.